

«ایران» مبتنی حقوقی موضعگیری ها علیه ظریف را بررسی می کند

مقابله با ظریف زیر پرچم قانون

موضعگیری هایی زیر پرچم حمایت از «قانون» که گویا هدفی فراتر از جبهه گیری علیه محمد جواد ظریف معاون راهبردی رئیس جمهور را دنبال نمی کنند که اگر دغدغه قانون باشد: ماده ۲ قانون انتصابات اشخاص در مشاغل حساس قاعدتا برتری ویژه ای بر ماده ۹۸۹ قانون مدنی «در مردود دانستن و گان لم یکن بودن تابعیت مضاعف اتباع ایران» نمی توانست داشته باشد.

← ۳

نشست هیأت ایرانی با نمایندگان فرانسه، آلمان و انگلیس با توافق اصولی برای تداوم گفت وگوها به پایان رسید

گام اول ایران و اروپا

← ۲

دفاع آیت الله از مذاکره

فرازهای سخنان آیت الله جوادی آملی در دیدار عراقچی:

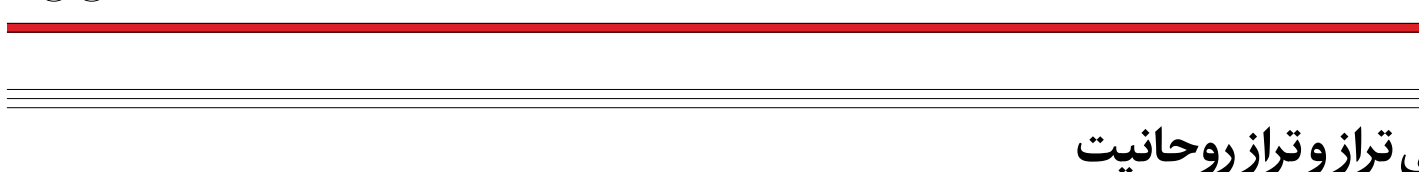
- شما باید این قدرت را داشته باشید که جهانی فکر کنید و جهانی عمل کنید
- اگر با کفار هم عهد بستید پای امضای خود بایستید
- مردم ایران بزرگ زاده اند، با مردم ایران نباید کوچکی کرد، نباید بی اخلاقی و بید رفتاری کرد
- اگر سرتاسر آمریکا را بگردید یک اثر باستانی نمی بینید، اما هر کجای ایران قدم بگذارید اثری از آثار هنری و باستانی می بینید

با یادداشتی از:

حسن مولایی: استاد حوزه علمیه قم

جایگاه مصلحت و عقلانیت در اندیشه آیت الله جوادی آملی

← ۲

نشسته، بلکه ناشی از بیماری اعتیاد آنان است؛ نه اینکه «نسبت به من سوء ادبی» نموده باشند. یا وقتی که از بخت خوش، یکی از دو مأمور معتاد جای خود را به مأمور جدیدی به نام «ناصرقلی خان جوانشیری» می دهد، مدرس او را «اهل فضل و کمال» و دارای استعداد می بیند، به درخواست او مبنی بر تدریس معقول و عرفان پاسخ مثبت می دهد. مدرس می گوید: «ناصر قلی خان چند روز بعد از ورود، اظهار اشتیاق به مذاکره علمی نمودند. سؤال کردم از چه مقوله ای گفتند: این از عرفان و معقول!»، «این شهید می گوید: «این مسأله خیلی موجب حیرت شد»، و لذا به جست و جوی حقیقت روی می آورد و بالاخره درمی یابد که مأمور جدید طی مدت تحصیلش در اسلامبول تحت تأثیر استادی قرار گرفته است و «آن شخص بزرگ، جزا الله خیرالجزاء»، تخی در زمینه دل ایشان کاشته و آن بذر هنوز نویسیده و در مقام نمو است... بنابراین، مهیا شدن که شروع کرده به قدر استعداد، این بذر کشته در قلب ایشان را آبیاری کنم. شبها، آلا نادر، بعد از قرائت از نماز و اعمال مرتبه، تقریباً شبی دو ساعت قبل از صرف شام مشغول حال و قال می شدم.» از بخت خوش، بخشی از آنچه مدرس، بدون دسترسی به منبعی برای مطالعه، و با آن همه آزار جسمی و فشار روحی به این مأمور نظمیه تدریس کرده و گزیده آن را نوشته است، اینک با نام «گنجینه خواف» در دسترس ماست. این نام را خود شهید انتخاب کرده و نوشته است: «تقریباً در عرض شش ماه، توسط سه دفتر، قسمت سوم از گنجینه

ایران
بخوان
بخوان

Iran Daily
Iran, Europe to pursue dialogue
in near future: Deputy FM
Fight for Aleppo

ایران
بخوان
بخوان

ترویست های تحریرالشام در حلب چه می کنند؟

توطئه جدید تکفیری ها

← ۴

علی اکبر صالحی، در پاسخ به «ایران» درباره جنگال سازی دوباره پیرامون راکتور هسته ای اراک مطرح کرد

چراوری واقعیت بتن می ریزند؟

← ۳

توقف برنامه سروش صحت و گزارش های فوتبالی عادل فردوسی پور اهالی فرهنگ را ناامید کرد

دومینوی

توقیفی های ساترا

← ۱۵

رفع تدریجی فیلترینگ قطعی شد

پلن B دولت برای آزادسازی اینترنت

← ۱۰

نگاه

شهید مدرّس؛ به مثابه روحانی تراز و تراز روحانیت

محسن اسماعیلی
عضو سابق مجلس خبرگان

دستم، و او بی سخت می گرفته اند؛ تا جایی که بکار به آنان می گوید: «اگر مقصود تلف کردن من است، چرا این رویه و تصبیقات غیرمرسوم و غیرعادی را پیش گرفته اید که مرا زجرکش کنید؟! وقتی در بیست و یکمین ماه تبعید، نخستین نامه از فرزندش به او می رسد، چنان برای مدرس لذت بخش و غیرمنتظره بوده که در یادداشتی می نویسد: «تا کنون هیچ خبری از حال و حیات و ممات احدی نداشتم.» و کار به جایی می رسد که روزی یکی از مأموران به وی اطلاع می دهد: «مطابق مکتوب واصله، علی شما در تهران اظهار کرده است: با نطقه به من دهند یا طلاق.» از جهت دیگر، تصور کنید که چه زحری از نظر فقدان بهداشت و نظافت بر او تحمیل کرده بودند که خودش می نویسد: «تقریباً یک سال است که سردم تراشیده نشده است، و نوایی، یکی از مأموران سرشناس نظمیه وقت گفته است: «به دیدن او به خواف رفتم. یک چشمش نابینا شده و موی سر و ریشش دراز و ژولیده و پشت او خمیده بود.» اما با همه این احوال، مدرس می نویسد: «از جمله اعمالی که در مدت حبس، تکرار آن را روز و شب اهمیت می دادم، سجده شکر بود.» نکته جالب این است که مدرس با همه این احوال، هیچگاه ناامید و سست نشد؛ و دست از تعلیم و تربیت و مهربانی و خوش رفتاری که رسالت اصلی عالمان واقعی است برنداشت؛ حتی با دو زندانبانی که معتاد هم بودند، و به این ترتیب دردی بر دردهای او افزوده بودند؛ چندانکه خودش می گوید: «خیلی نادراً به من سرکشی می کردند. در امورات و معیشت من هم حتی آب و نان، بسا می شد که از موقع خود

ایران
بخوان
بخوان

Iran Daily
Iran, Europe to pursue dialogue
in near future: Deputy FM
Fight for Aleppo

ایران
بخوان
بخوان

آگهی مزاییده
شماره ۷/۱۴۰۳/م
فروش املاک و مستغلات بانک تجارت
شرح در صفحات ۱۲ و ۱۳

ایران
online
www.ion.ir
www.ion.ir
با ایران آنلاین، آنلاین باشید

یادداشت

علی اشرف فتاحی
پژوهشگر تاریخ در حوزه علمیه قم

تصویر دوم آیت الله

دو دهه از خلق دومین تصویر آیت الله جوادی آملی می گذرد. در جریان انتخابات دو مرحله ای ریاست جمهوری سال ۱۳۸۴ آیت الله به حمایت از هاشمی رفسنجانی برخاست و سردمدار روحانیونی شد که در برابر احمدی نژاد قد علم کرده بودند. همان روزها تصویر متفاوتی از این استاد برجسته فلسفه اسلامی ساخته شد که گروهی از موافقان و مریدان و شاگردان آیت الله را به جرگه مخالفان و منتقدان او فرستاد. آیت الله در سوگ هاشمی پیام پرشوری صادر کرد و او را «استوانه انقلاب اسلامی»، «صحابی صالح، صابر و صادق امام» و «امین امت» خواند تا بر تصویر دوم خود تأکید کند.

هر تصویری که یک شخصیت از خود می سازد یا دیگران برای او خلق می کنند، موافقان و مخالفان جدیدی می آفریند. تاریخ همواره صحنه جدال، اثرگذاری و رقابت همین تصویرسازی ها بوده و سیاست امروز نیز از این قاعده مستثنا نیست. تصویر نخست آیت الله جوادی آملی که اثرگذاری متفاوتی عرضه می کرد، ربع قرن با او همراه بود و در بهار ۱۳۸۴ دستخوش تغییری بزرگ شد. آیت الله در تصویر اول نیز یک رجل سیاسی بود، اما تصویر دوم، او را بیش از پیش با مفهوم جدید «امر سیاسی» گره زد.

در این مفهوم، امر سیاسی به تمایز مشخص و انضمامی میان «دوست» و «دشمن» می انجامد و این تمایز، تعیین بخش وجودی اشخاص در سپهر سیاسی می شود. اگر کارل اشمیت متأثر از تحول بزرگی به نام «جنگ جهانی» به این مفهوم جدید دست یافت و به زعم خودش، از آسمان به زمین آمد و رقابت سیاسی را امری انضمامی، مشخص و واقع بینانه دانست، آیت الله نیز متأثر از تحولات و چالش های ربع قرن نخست جمهوری اسلامی به این نتیجه رسید که باید «تکیه بر زمین واقعیات» را به یک معیار مهم در کنش سیاسی بدل کرد. در همین راستا بود که آیت الله نشان داد اراده و توانایی بر ساختن دوستان و دشمنان جدیدی برای خود دارد و به قول اشمیت، همین توانایی را باید حاکی از قدرت و وجودی او در سپهر سیاسی دانست.

کنش سیاسی آیت الله در قالب تصویر دوم طی دولت های مختلفی که در این دو دهه روی کار آمدند و چالش ها و مسأله های مختلفی را ساختند، ادامه یافت و حاکی از این بود که اراده و توانایی آیت الله در دفاع از «واقعیات» در بهار ۱۳۸۴ عراقچی وزیر خارجه از ضرورت «جهانی فکر کردن» و «جهانی عمل کردن» سخن گفت. این سخن یادآور سخنان مرحوم آیت الله صافی گلپایگانی در پاییز ۱۴۰۰ یعنی اوایل کار دولت سیزدهم است که به مسئولان وقت توصیه کرد با جهان قهر نباشید و برای حفظ منافع کشور با جهان در ارتباط باشید. این سخنان با موجی از حملات به مرجع تقلید کهنسال قم همراه شد و یک رسانه مهم نزدیک به دولت سیزدهم با انتشار یادداشتی به آیت الله صافی هشدار داد که مراقب باشد تا به سرنویشت آیت الله شریعتمداری و آیت الله منتظری دچار نشود. نکته دیگری که آیت الله جوادی در دیدار با وزیر خارجه دولت چهاردهم مورد تأکید قرار داده، اهمیت «مردم» است. از قضا در مفهوم مدرن امر سیاسی نیز مردم در کنار دولت حائز اهمیت هستند. بخش مهمی از واقعیت و حرکت بر زمین واقعیات، توجه به «مردم» است.

دولت در این گفتمان، برآمده از رأی مردم است و این واقعیت بر هر حقیقت دیگری در وادی عمل (و نه نظر و ایدئولوژی) تقدم دارد. اینکه در تصویر دوم آیت الله بر «مردم» تأکید بیشتری می شود و دولت ملزم به تکریم و تعظیم مردم نشان داده می شود، در توانایی بر ساختن دوست و دشمن نیز کارکرد فراوانی دارد. آنها که از نزاع مستمر و داغ دهه هفتاد بین حامیان مشروعبیت و مقبولیت خبر دارند، اهمیت این تأکیدات آیت الله بر نقش مردم را بهتر درک می کنند. آن نزاع بی حاصل چون غیر انضمامی و کاملاً مدرسه ای بود، اکنون بر زمین واقعیت و با محوریت «مردم» به یک نزاع عملگرایانه بدل شده است.

بنیانگذار جمهوری اسلامی در آخرین ماه های حیات خود، مسئولان جمهوری اسلامی را از «بحث های طلبگی مدارس که در چهارچوب تئوری هاست» و «نه تنها قابل حل نیست»، بلکه «مارا به بن بست هایی می کشاند» بر حذر داشته بود (صحیفه امام، ۲۱/۲۱۸). این رویکرد در تصویر دوم آیت الله جوادی پررنگ تر شده است. او نیز از توجه به «نگاه جهانی» و «تعهدات بین المللی» سخن می گوید و «مردم» را مهم می داند. چنین فاکتورهایی، سازنده و مقوم «تصویر دوم آیت الله» در دو دهه اخیر بوده است.